

Ændringsforslagene Nr. 2—4 betragtes som

vedtagne med samme Stemmetal som Ændringsforslag Nr. 1.

Derefter sættes Lovforslaget som Helhed til Forhandling.

Ordføreren (Fisker): Paa mit Partis Vegne kan jeg anbefale Lovforslaget til endelig Vedtagelse i dette høje Ting, og jeg ønsker at udtale Haabet om, at dets Indhold i Befolkningen vil blive bedømt som det, der i Øjeblikket er politisk opnaeligt. Jeg for mit Vedkommende kunde have ønsket, at man var naaet frem til en endnu stærkere Sænkning af Renteniveauet og til en dermed følgende yderligere Lettelse af Gældsbyrden og Billiggørelse af Driftsmidlerne. Men for at fremskaffe Resultater er det ofte nødvendigt at nedskære Ønskerne. Der er dog for mig ingen Tvivl om, at denne Lovgivning, rigtigt anvendt af saavel Kreditorer som Debitorer, vil være af megen Betydning for Erhvervslivet og da først og fremmest for Landbruget. Jeg nærer den Tro til Landets Kapitalejere, at man i disse Kredse forstaar, at den Udvikling, vi for Tiden er inde i herhjemme, stiller dem over for Valget mellem den reducerede Terminsydelse eller den nedskaarne Hovedstol. For alle Parter vil det første være at foretrække, og denne Lovgivning maa da ogsaa opfattes som et Tilbud, der forhaabentlig bliver modtaget paa en saadan Maade, at et Paabud senere bliver overflødig.

Krag: Jeg kan ganske tiltræde den Udtalelse, som den ærede Ordfører for Udvalget nu fremsatte med Hensyn til Ønskeligheden af, at man ved denne Lovgivning kunde være naaet ned paa en lavere Rentetype end den, der nu opnaas. Paa den anden Side maa jeg være af den Opfattelse, at ogsaa denne Rentenedskaering, ledsaget af den Nedsættelse af Afdragsydelse, som bliver Følgen af Restgældens Omskrivelse til ny Hovedstol, vil være af ikke ringe Betydning for det store Antal af Debitorer her i Landet. Endvidere kunde jeg, saaledes som jeg ogsaa tillod mig at bemærke ved anden Behandling i Gaar, meget have ønsket, at Forslaget ikke havde indeholdt Bestemmelser — jeg tænker her paa Afgiftsbestemmelsen —, som utvivlsomt vil forlænge det Tidsrum, som Fjernelsen af 4½ pCt.s Typen nu vil tage, først og fremmest naturligvis i Landets Købstæder og her i Hovedstaden.

Imidlertid, at naa videre paa dette Punkt i dette høje Ting har jo ikke været muligt. Jeg har tidligere redegjort for de Opfattelser pro et contra, der i saa Henseende er fremkommet, og for hvilke man jo maa bedømme Vægten ud fra sin personlige Opfattelse af dette Spørgsmaal. Men det er mit Haab, at naar denne Lovgivning engang forlader Rigsdagen, enten det nu bliver nøjagtigt i den Skikkelse, hvori den her foreligger fra det høje Folketing, eller med en enkelt Ændring, at den da maa tjene det Formaal, som man har sat sig med denne Lovgivning: en Lettelse af Rentebyrden, først og fremmest for det Erhverv, der endnu er saa haardt ramt af Krisen.

I øvrigt takker jeg den højtærede Indenrigsminister for hans Beredvillighed til at tage det Punkt under Overvejelse, som jeg for et Øjeblik siden tillod mig at fremdrage, og skal hermed tillade mig at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse her i dette høje Ting.

Hasle: Den Debat, som førtes i Gaar mellem den højtærede Indenrigsminister og mig paa mit Partis Vegne, fastslog i hvert Tilfælde een Ting, nemlig den, at de Betingelser, som Nationalbanken har opstillet for at medvirke til Konverteringen, ikke er accepteret af Regeringen, men at Nationalbanken derefter alligevel har givet blankt op og er gaaet ind paa Konverteringen, saaledes maatte jeg forstaa den højtærede Indenrigsminister i Gaar. Det havde da i og for sig været naturligt i Udvalget at faa at se, hvorledes Nationalbanken havde stillet sig, efter at den var gjort bekendt med, at Regeringen vilde blæse disse Betingelser en lang March, men angaaende dette Punkt er der intet oplyst, og det, der er oplyst om Sagen, har jo altsaa, efter den højtærede Ministers Udtalelser, ikke ringeste Betydning for selve Konverteringen.

I Nationalbankens Betingelser er der et Par Punkter, jeg endnu ganske kort skal omtale, nærmest i Form af Spørgsmaal til den højtærede Minister. Allerede ved dette Forslags første Behandling forespurgte jeg den højtærede Minister, hvorledes Regeringen stillede sig til Spørgsmaalet om Renten af Postgiroens Midler, og jeg ser, at de forskellige Fagministre nu er til Stede, saa det var maaske muligt allerede nu at faa en Besvarelse af dette Spørgsmaal. Jeg saa forleden i et Blad — jeg tror, det var „Aarhus Stiftstidende“ — en Udtalelse af Generaldirektøren for Postvæsenet, hvori han udtalte, at denne Rente paa 2